

Dönem : 1

Toplantı : 3 MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 706 ya | nci ek

Millet Meclisi İdare Amirlerinin, Sayıştay kanunu teklifi hakkında Anayasa Komisyonu mütalâa raporu (2/532)

Anayasa Komisyonu mütalâa raporu

Millet Meclisi
Anayasa Komisyonu
Esas No. 2/532
Karar No. 42

17.9.1963

Yüksek Başkanlığa

Komisyonumuz, 12 Eylül 1963 günü birleşiminde, Sayıştay kanunu teklifini incelemekle görevli Geçici Komisyon Başkanlığının bu teklif hakkındaki 5 Eylül 1963 tarihli Esas No. 2/532 ve Karar No. 2 sayılı yazısını ve söz konusu teklifi, Sayıştay adına Sayıştay Birinci Başkanının ve Hükümet adına Maliye Bakanlığı temsilcisinin huzurunda incelemiş ve aşağıdaki hususları kararlaştırmıştır :

I - Sayıştay müessesesi, tarihî gelişimi itibariyle de, Türk ve yabancı maliye hukuku edebiyatında daima bir «hesap mahkemesi» olarak anılmaktadır. (Bak : Maurice Duverger, Institutions Financières, 1960, S. : 378). Bunun sebebi, Sayıştayın klâsik anlamında bir yargı organı olması değildir. Gerçekten, Anayasamızın anlamında yargı yetkisi, genel ve ilkel bir yetki olup, bu yetkinin kullanılabilmesi için behemahâl bir kanunun mevcudiyetine ihtiyaç yoktur. Şöyle ki ; - cezai yargılama hariç - hâkim, bir konu kanunla tanzim edilmemiştir, mülâhazasıyla hakkı izhardan kaçmamaz ve bu şıkta hakkı izhar ettiği zaman da yargı yetkisini genel ve ilkel bir yetki olarak kullanmış olur. Sayıştayın bu anlamda yargı yetkisini kullanan bir kurum olmadığı ve bu sebeple, Anayasanın üçüncü kısmının «Yargı» başlığını taşıyan üçüncü bölümünde yer almadığı şüphesizdir.

Bununla beraber, Sayıştay her hangi bir cezai yetkisi olmamak ve çalışmalarında munhasıran objektif kıstaslar kullanmak suretiyle hesaplarını incelediği saymanın sübjektif durumunu dikkat nazarına almamakla beraber, yine de bir hesabın yürürlükteki hukuk kaidelerine uygun olup olmaması bakımından hukuku izhar edici bir faaliyette bulunmaktadır. Bu faaliyetin metot itibariyle «yargılama» denilen faaliyeti teşkil ettiği de şüphesizdir. İşte, bu sebeptendir ki, Sayıştay müessesesinin yer aldığı bütün memleketlerde, bu kurum için, «yargılama yoluyla hükme bağlar», «yargı ve karar organı» ve «hesap mahkemesi» (Cour des Comptes) tarzında terimler kullanılmıştır.

«Yargılama yoluyla hükme bağlar» ibaresinin teklifin Anayasanın 127 nci maddesinin ilk fıkrasını tekrarlar nitelikteki 1 nci maddesinde yer almasında da, Sayıştayın çalışma metodunu açıklaması bakımından sadece fayda vardır ve esasen Anayasa metnindeki, «hükme bağlar» ibaresinde bu anlam mündemiğdir.

Komisyonumuz, bu mülâhazalarla yukarda zikri geçen terimlerin teklif metninde kullanılmış olmasını Anayasaya tamamiyle uygun mütalâa işlemiştir.

II - Komisyonumuz, teklifin maddelerini incelerken, Anayasa bakımından düzeltilmesi gereken bazı hususların mevcudiyetini müşahade etmiş ve teklifin esas Komisyonca incelenmesini kolaylaştırmak üzere ve İçtüzüğün 28 nci maddesinin 2 nci fıkrasının kendisine tanıdığı yetkiyi kullanarak, Geçici Komisyonun mütalâa talebinde yer almamakla beraber, aşağıdaki noktaları da belirtmeyi uygun görmüştür :

1. Teklifin 5 nci maddesi, Sayıştay Birinci Başkanının seçimi bakımından, yasama meclisleri genel kurullarında bu makamın tarafsızlığı ve önemiyle bağdaşmayan kulis faaliyetini önleyici bir prensip getirmiştir. Bu prensibe göre Sayıştay Birinci Başkanı mahdut bir komisyon tarafından seçilecek ve bu seçimin tekemmülü Millet Meclisi ile Cumhuriyet Senatosunun onayına bağlı olacaktır. Şöyle ki, «onay» teriminin mânası icabı Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu bu seçimi ya tasvip veya reddedecektir; bizzat kendilerinin, Komisyoneca seçilmiş olan kimsenin yerine bir başka birisini ikame etmeye yetkileri olmayacaktır.

Anayasanın 127 nci maddesi, «Sayıştay hesapları Türkiye Büyük Millet Meclisi adına kesin hükme bağlar derken, «adına» kelimesini kullanmakla aslında bir faraziye (fiction) yaratmaktadır. Bu hukukî faraziye, Sayıştayın faaliyetinin sonuçlarının şu veya bu şekilde neticede yasama meclislerine aksetmesi suretiyle yürütme organının yasama organı tarafından murakabe edilmesinin kolaylaştırılması gibi bir hukukî sonuç da doğurmaktadır. Ancak, aynı hukukî faraziye, Sayıştay Birinci Başkanı, daire başkanları ile üyelerinin behemahal yasama organı tarafından seçilmesini gerektirmez. Bu hukukî faraziye, sadece seçimin yürütme organına yapılamamasını âmir olup, meselâ, Sayıştayın bu seçimleri bizzat yapmasına hiçbir engel mevcut değildir. Ancak, teklifin 5 nci maddesinde derpiş edilen sistemin uygulanmasına, söz konusu hukukî faraziyenin engel olmayacağı da şüphesizdir. (Kesin olarak hükme bağlama yetkisinden doğan bir diğer sonuç da, Sayıştay kararlarına karşı, yasama organı dâhil hiçbir merciye itiraz etmenin mümkün olmayışıdır.)

Bu durumda, Komisyonumuz, teklifin 5 nci maddesinde yer alan sistemi esas itibariyle uygun görmekte beraber, bu maddenin yazılışında Anayasa ile bağdaşmayan bir husus müşahede etmiştir. Gerçekten, Anayasanın 63 nci maddesinin 2 nci fıkrası gereğince, Yasama Meclisleri ancak Anayasada gösterilen hallerde bir arada toplanabilirler. Sayıştay ile ilgili seçimler bu hallerden biri değildir. Oysa ki, bu maddede, Türkiye Büyük Millet Meclisi İktüzüğündeki seçim usullerinden bahsedilmektedir ki, bir İktüzüğe ancak aidolduğu Yasama Meclisinin yetkilerinin kullanılmasıyla ilgili usulî kaideler ithal edilebileceğine göre, Sayıştay seçimleriyle ilgili kaidelerin bu İktüzükte yer almasına imkân yoktur. Bu kaideler, gerekiyorsa, Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu İktüzüklerinde veya (bu maddede derpiş edilmiş olan şıkta iki meclis üyelerinden kurulu bir Karma Komisyon düşünüldüğüne ve bu Karma Komisyonun çalışma usullerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik toplantısı, Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu İktüzüklerinden her hangi biriyle düzenlenmesi de bu suretle hiçbiri yekdiğerini bağhyamayacağından mümkün olmayacağına göre) kanunda yer alacaktır. Bu Kanunda bu bakımdan yer alması gereken tek husus da bu Karma Komisyonun Sayıştay Birinci Başkanının seçimini üye tamsayısının salt çoğunluğuyla ve gizli oyla yapacağını belirtmekten ibarettir.

Bundan başka, komisyonumuz, Yasama Meclisleri Başkanlık Divanlarına, Yasama Meclislerinin işlerini yürütmek ve onu temsil etmekten gayri yetkilerin tanınmasının, - Anayasaya aykırı olmamakla beraber - Anayasa hukuku tatbikatında mutadolduğunu mütalâa ederek, bu Karma Komisyon üyeleri arasına Yasama Meclisleri Başkanlık Divanları üyelerinin dâhil edilmesini uygun görmemiştir.

Bu mülâhazalar sonucunda Komisyonumuz, teklifin 5 nci maddesinin aşağıdaki şekilde kaleme alınmasının uygun olacağı mütalâasındadır :

«Madde 5. — Sayıştay Birinci Başkanı, bu kanunda yazılı niteliklere sahip istekliler arasından, Cumhuriyet Senatosu ile Millet Meclisinin kendi İktüzüklerine göre Sayıştay işleriyle görevli komisyonlarının üyelerinden kurulu Türkiye Büyük Millet Meclisi Sayıştay Seçici Karma Komisyonu tarafından, üye tam sayısının salt çoğunluğunun gizli oyu ile seçilir. Seçim sonucu, Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi Genel Kurullarınca ayrı ayrı onaylanmak gerekir.»

2. Komisyonumuz, yine yukarıda izah edilen mülâhazalarla, teklifin 6 nci maddesinin 1 ve 2 nci fıkralarını aşağıdaki şekilde kaleme almayı uygun görmüştür :

«Madde 6. — Sayıştay daire başkanları ile üyeleri, Sayıştay Genel Kurulunca Sayıştaya başvuruların sicilleri üzerinde yapılacak inceleme sonucunda bu kanunda yazılı şartlara sahiboldukları

anlaşılmalardan Sayıştay Genel Kurulu üye tam sayısının üçte iki ve ilk oylamada bu oran sağlanmadığı takdirde ertesi oylamalarda - salt çoğunluğunun gizli oyu ile her boş yer için ikişer aday seçilir.

5 nci maddede söz konusu Karma Komisyon, bu adayların sicillerini inceledikten sonra, her boş yer için birer adayı üye tam sayısının salt çoğunluğunun gizli oyu ile seçer. Seçim sonucunun, Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi Genel Kurullarınca ayrı ayrı onaylanması gereklidir.»

3. Teklifin 8 nci maddesinde, Sayıştay savcı ve savcı yardımcılarının Maliye Bakanlığına müşterek Kararname ile atanacağından bahsedilmektedir. Türk idare hukuku tatbikatı da, «kararname» den maksat, Cumhurbaşkanının iradesini ihtiva eden idari tasarruftur. Cumhurbaşkanının idaresi de, Anayasanın 98 nci maddesi gereğince, ya Başbakan ve diğer bütün Bakanlar Kurulu üyelerinin imzalarını taşıyan, «Bakanlar Kurulu Kararnamesi» yoluyla veya Başbakan ile sadece ilgili bakanların imzalarını taşıyan, «Müşterek Kararname» yoluyla açıklanır. «Müşterek Kararname» de Cumhurbaşkanının iradesini ihtiva edeceğine göre, atanma işlemi Maliye Bakanlığınca değil; fakat, Cumhurbaşkanını tarafından yapılmış olacaktır. Bu itibarla bu maddenin 1 nci fıkrasının aşağıdaki şekilde tadili uygun olacaktır :

«Madde 8. — Sayıştay savcı ve yardımcıları, Maliye Bakanının teklifi üzerine, müşterek kararname ile atanırlar.»

4. Komisyonumuz, yukarıda değindiği Anayasanın 63 ncu maddesinin 2 nci fıkrası hükmü dolayısıyla, 20 nci maddenin (b) bendinin de aşağıdaki şekilde tadili gerektiği sonucuna ulaşmıştır :

«b) Uygunluk bildirimlerinin ve Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine sunulacak raporların Sayıştay Genel Kurulunda görüşülmesi sırasında hazır bulunarak görüşünü açıklamak,».

5. Komisyonumuz, teklifin 28 nci maddesinin 1/C bendinde yer alan «ve özel kanunlarla başka bir denetime tabi tutulmayan» ibaresinin de metinden çıkarılması gerektiği kanaatindedir. Gerçekten, Anayasanın 127 nci maddesinin 1 nci fıkrası «Genel ve katma bütçeli dairelerin bütün gelir ve giderleri ile malları» ndan bahsettiğine göre, bu dairelere bağlı döner sermayelerin denetiminin özel kanunlarla Sayıştaydan başka kurumlara verilmesine imkân yoktur ve esasen halen Cumhuriyet Senatosunca incelenmekte bulunan Kamu İktisadi Teşebbüslerinin Türkiye Büyük Millet Meclisince denetlenmesinin düzenlenmesi hakkındaki kanun teklifi ile bütün bu özel denetim usulleri ilga edilmekte ve bu gibi döner sermayelerin denetimi de tamamiyle Sayıştaya bırakılmaktadır. Hal böyle iken, Sayıştay Kanunu metninde buna cevaz verir bir ifadenin yer alması Anayasaya aykırı olur.

6. Komisyonumuz, teklifin 28 nci maddesinin III, IV ve V nci bendlerinin yukarıda izah edilen mülâhazalarla ve III ncu bendinin ayrıca, Anayasanın 128 ve 92 nci maddeleri de dikkate alınarak aşağıdaki şekilde değiştirilmesini uygun görmüştür :

«III - Genel ve Katma bütçelere ilişkin kesinhesapları inceliyerek düzenleyeceği uygunluk bildirimlerini, aiddokları kesinhesap kanun tasarısına eklenmek üzere Millet Meclisi Başkanlığına sunar;

IV - Denetimine tabi kuruluşların hesap ve işlemlerinin incelenmesi sonucunda gerekli görülen hususları raporla Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine sunar;

V - Gerektiğinde, malî işlere ve hesap usulleriyle gelir tahakkuk sistemlerinin değiştirilmesine dair Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine rapor verir;».

7. Komisyonumuz, Anayasanın 127 nci maddesinin Sayıştayın görevlerinin kanunla tesbidedilmesini gerektirmesi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin Birleşik Toplantıda alabileceği kararlar meyânında Sayıştayla ilgili işlerin bulunmaması ve Anayasa gereğince Millet Meclisi ile Cumhuriyet Senatosunun da sadece kendi iç işlerine taallük eden hususlarda veya Anayasada sarahaten belirtilen hallerde karar alabileceğini göz önünde tutarak, 28 nci maddenin VI nci bendinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini uygun görmüştür :

«VI - Diğer kanunlarla Sayıştaya verilen görevleri yapar.»

8. Komisyonumuz, bundan başka, Sayıştayın Yasama Meclislerine sunacağı raporlar yoluyla yasa organının Devletin malî işleri üzerindeki murakabesinin nasıl işlemesi gerektiğinin de bu mad-

dede tesbit edilmesini faydalı mütalâa eylemiştir. Gerçekten, bu raporlar, aslında yasama ve yürütme organlarını belli konularda kanun çıkarılması veya idarenin bâzı işlemlerinin kanunlara uygun olarak düzeltilmesi için yürütme organınca gereken tedbirlerin alınması ve yasama organınca da Anayasada derpiş edilen usul ve esaslara uygun olarak gereken murakabenin yapılması amacıyla ikaz etmekten ibarettir. Bu durumda, esasen Anayasa ile imkânsız kılındığı cihetle, bu raporlar üzerinde Yasama Meclislerinin karar ittihaz cylemeleri mümkün değildir. Yapılabilecek tek şey, bu raporlar üzerinde Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisinde ayrı ayrı genel görüşme (yani sonunda oylama yapılmıyacak olan bir görüşme) açılmasından ibarettir. Komisyonumuz, bu amaçla, teklifin 28 ne maddesinin sonuna (E) bendi olarak şöyle bir metnin eklenmesini uygun görmüştür :

«E) Bu maddenin IV ve V ne bendleri ile bu kanunun 45 ne maddesinin (e) bendinin 3 ne fıkrasında, 87 ve 88 ne maddelerinde ve diğer kanunlarda Sayıştayca Yasama Meclislerine verileceğinden bahsolunan raporlar üzerinde, Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisinde genel görüşme açıtır.».

9. Komisyonumuz, yine yukarıdaki paragraflarda izah edilen sebeplerle, 45 ne maddenin (e) bendinin 3 ne fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini uygun görmüştür :

«Sayıştay bu yolda ihtiyat kaydıyla vize ettiği evrak ile diğer işlemler ve yolsuzluklar hakkında üç ayda bir sunacağı birer rapor ile Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine bilgi verir.».

10. Komisyonumuz, gerçi Anayasanın 128 ne maddesinde genel uygunluk bildiriminin Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulacağı söylenmekteyse de, kanun metninde daha sarıh olunarak Türkiye Büyük Millet Meclisine sunma keyfiyetinin hangi merci vasıtasıyla olacağını belirtmekte fayda görmüştür. Komisyonumuz, genel uygunluk bildirimini bir kanun tasarısı olarak Anayasanın 92 ne maddesi gereğince Türkiye Büyük Millet Meclisince (yani iki Meclisin ayrı ayrı çalışmaları suretiyle) incelenecek olan kesinhesap kanun tasarısına ekleneceğine göre, teklifin 81 ne maddesinde yer alan «Türkiye Büyük Millet Meclisine sunar.» ibaresinin «Millet Meclisi Başkanlığına sunar.» olarak tadilini uygun mütalâa eylemektedir.

11. Komisyonumuz, teklifin 84 ne maddesinde yer alan «Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulamaz.» ibaresinin de, aynı şekilde, «Millet Meclisi Başkanlığına sunulamaz.» olarak değiştirilmesini uygun görmüştür.

12. Komisyonumuz, bunun gibi, teklifin 86 ne maddesinin son fıkrasında yer alan «Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.» ibaresinin «Millet Meclisi Başkanlığına sunulur.» olarak tadilini uygun görmüştür.

13. Komisyonumuz, yukardaki paragraflarda izah edilen sebeplerle teklifin 87 ne maddesindeki «Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.» ibaresinin «Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine sunulur.» tarzında tadilini uygun görmüştür.

14. Komisyonumuz, yine yukardaki paragraflarda izah edilen sebeplerle, teklifin 88 ne maddesinde yer alan «Türkiye Büyük Millet Meclisine duyurulur.» ibaresinin «Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisine bildirilir.» tarzında değiştirilmesini uygun mütalâa eylemektedir.

15. Komisyonumuz, Genel bütçe kanunu tasarısının hazırlanmasında genel iktisadi ve mali mülâhazaları ölemenin daha ziyade Maliye Bakanlığına ait bir hazırlık çalışması teşkil ettiğini düşünerek, Sayıştay Bütçesinin hazırlanmasında halen mer'î bulunan usulün değiştirilmesini uygun görmemiştir. Gerçekten, gerçi yürütme organının yasama organı ve ona bağlı olan Sayıştayın Bütçesini hazırlaması mütat değilse de, bütçenin genel masraf haemının genel gelir tahminiyle karşılaştırılmasının ille önce Bakanlar Kurulu seviyesinde yapılması gerekeceği aşikârdır. Bu itibarla, tıpkı Türkiye Büyük Millet Meclisi Bütçesi gibi, Sayıştay Bütçesinin de, Millet Meclisi Başkanlığına sunulup Türkiye Büyük Millet Meclisi Bütçe Karma Komisyonuna intikal etmeden önce, Maliye Bakanlığına bildirilerek genel bütçe içindeki yerini alması, en uygun hal şekli olacaktır. Komisyonumuz, ayrıca, bu maddenin son fıkrasında «Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanından bahsedildiğini müşahede ederek, bundan maksadın ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik Toplantısı Başkanlık Divanını teşkil eden Millet Meclisi Başkanlık

Divanı olabileceğini düşünmüş ve bunun böylece ifadesi gerektiği sonucuna varmıştır. Bu vesileyle, bu görevin, siyasi bir kurul olan bu Divan yerine Sayıştay Birinci Başkanı ile Daire başkanlarından kurulu bir kurula da verilebileceği beliretilir. Ancak, bu görevin, herhalde, gift Meclis sisteminin gereği olarak resmen ayrı ayrı karar almaları gereken Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu Başkanlık Divanlarından kurulacak bir karma heyete verilmesinin uygun olmadığı da belirtilir. Komisyonumuz bu sebeplerle, Teklifin 89 ncu maddesinin aşağıdaki şekilde tâdilini uygun mütalâa eylemiştir :

«Madde 89. — Sayıştay, genel bütçe içinde kendi bütçesiyle yönetilir.

Birinci Başkan tarafından hazırlanarak Millet Meclisi Başkanlığına sunulan Sayıştay Bütçesi, Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi İdareci Üyeleri tarafından, Genel bütçe kanunu tasarisına ithal edilmek üzere, Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesiyle aynı zamanda yazıyla Maliye Bakanlığına gönderilir.

Sayıştayın muhasebe işleri Türkiye Büyük Millet Meclisi Saymanlık Müdürlüğüne yürütülür.

Çeşitli kanunların Bakanlar Kurulu kararına lüzum gösterdiği işlerden Sayıştay hizmetleriyle ilgili olanlar Millet Meclisi Başkanlık Divanı kararlarıyla yürütülür.»

16. Komisyonumuz, teklifin 95 nci maddesinin Sayıştay Genel Kurul üyeleri hakkındaki disiplin cezalarının Yasama meclislerinden birinin divanıca uygulanmasını öngören hükmünü katıyen yerinde görmemiştir. Anayasanın 127 nci maddesinin 2 nci fıkrasında Sayıştay Başkan ve üyelerinin teminatından bahsedildiğine göre, bu teminatın, son derecede önemli görevlerini tam bir tarafsızlık içinde görmek durumunda olan bu kişiler hakkındaki disiplin cezalarının kararlaştırılması yetkisinin siyasi bir kurul olan Yasama meclislerinden birinin Başkanlık Divanıca verilmesi takdirinde mevcudolmayacağı ve böylelikle Anayasanın ruhunun ihlâl edilmiş olacağı neticesine ulaşmıştır. Anayasanın ruhuna uygun tek hal çaresi bu gibi disiplin cezalarının bizzat Sayıştay bünyesi içerisinde teşekkül eden bir kurul tarafından verilmesini gerektirmektedir. Gerçekten, Sayıştay üyeleri ve personeli ile ilgili disiplin cezaları konusunda, bir kazai veya icrai organ görevlendirmek de, Sayıştay resmen yasama organına bağlı olduğuna göre, Anayasanın 5, 6 ve 7 nci maddelerinde yer alan fonksiyonlar (kuvvetler) ayrılığı ilkesine aykırı düşer. Komisyonumuz, bu mülâhazalarla, bu maddenin aşağıdaki şekilde tadilini uygun görmüştür :

«Madde 95 — Birinci Başkan tarafından gösterilecek lüzum ve sebepler üzerine genel kurul üyesi bir kimse hakkında disiplin cezası uygulanması yetkisi, Sayıştay Birinci Başkanı ile Daire başkanlarından kurulu Disiplin Kuruluna aittir. Disiplin Kurulu bu yetkiyi kendiliğinden de kullanabilir. Hakkında disiplin kovuşturması yapılan kimse, bu Kurulun üyesiye, kendisiyle ilgili görüşme ve oylamalara katılamaz.»

17. Teklifin 1 nci geçici maddesi ile, 1963 yılı Genel Bütçe Kanununa bağlı (L) işaretli cetvelin değiştirilmesi hedef tutulmaktadır. Oysa ki, söz konusu kanun teklifi Anayasanın 92 nci maddesindeki prosedüre tabi bir kanun teklifidir. Buna mukabil, bütçe kanunlarının değiştirilmesi, Anayasanın 94 ncu maddesi prosedürüne uyulmasıyla mümkündür. Aksine hareket, edilmek suretiyle yapılacak bütçe kanunları veya bütçe kanunlarındaki değişiklikler, mutlak butlan ile mâlûl olmak iktiza eder. Türk Parlamentosunun da tatbikatı bu yolda olmuştur. Bu sebeplerdir ki Anayasanın 92 nci maddesindeki prosedüre tabi kanun tasarı ve tekliflerinin metninde Anayasanın 94 ncu maddesindeki prosedüre tabi olması gereken hususlar yer alamaz. Bu itibarla, Komisyonumuz, teklifin 1 nci geçici maddesi ile bu maddeye ek (2) sayılı (L) cetvelinin metninden tamamıyla çıkarılması ve bu hususta Sayıştay Başkanlığının Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu İdareci Üyeleri eliyle ayrı bir kanun teklifini tahrir etmesi gerekeceği kanaatindeyiz.

III - Havalesi gereğince Sayıştay kanunu teklifini incelemekle görevli Geçici Komisyon Başkanlığına ulaştırılması ricasiyle Yüksek Başkanlığa sunulur.

Anayasa Komisyonu
Başkanı
Tekirdağ
H. Mumcuoğlu

Afyon Karahisar
H. N. Bâki

Konya
F. Özfakih

Sözcü
İstanbul
C. Kurca

Afyon Karahisar
A. Yılmaz

Malatya
A. Akşit

Bu Rapor Kâtibi
Kars
K. Güven

Bitlis
N. Giray
İmzada bulunamadı

Urfa
A. Akan